

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)..

Strona pozwana: Larissa Nijs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 pkt 4 [rozporządzenia (WE) nr 1371/2007] ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym w zw. z art. 2 lit. a) i art. 3 dyrektywy 93/13 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że między pasażerem a przewoźnikiem kolejowym w każdym wypadku powstaje stosunek prawny o charakterze umownym, nawet jeśli pasażer korzysta z usług świadczonych przez przewoźnika bez zakupu biletu?
- 2) W razie udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi przeczącej, czy ochrona przed nieuczciwymi warunkami umownymi rozciąga się również na podróżnego, który korzysta z transportu publicznego bez zakupu biletu i w związku z tym zachowaniem jest on zobowiązany do uiszczenia dopłaty przewyższającej cenę biletu na podstawie ogólnych warunków przewoźnika, które są uważane za powszechnie obowiązujące na podstawie swojego regulacyjnego charakteru lub też z uwagi na ich opublikowanie w dzienniku urzędowym państwa?
- 3) Czy art. 6 dyrektywy 93/13 w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, który przewiduje, iż „Państwa członkowskie stanowią, że na mocy prawa krajowego nieuczciwe warunki w umowach zawieranych przez sprzedawców lub dostawców z konsumentami nie będą wiążące dla konsumenta, a umowa w pozostałej części będzie nadal obowiązywała strony, jeżeli jest to możliwe po wyłączeniu z niej nieuczciwych warunków” sprzeciwia się w każdym przypadku ograniczeniu warunku uznanego za nieuczciwy, jak również zastosowaniu w jego miejsce przepisów ogólnych?
- 4) W razie udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi przeczącej, w jakich okolicznościach sąd krajowy może ograniczyć warunek umowny uznany za nieuczciwy, jak również zastosować w jego miejsce przepisy ogólne[?]
- 5) W razie niemożliwości udzielenia na powyższe pytania odpowiedzi in abstracto, nasuwa się pytanie czy w przypadku, gdy państwowy przewoźnikiem kolejowym sankcjonuje osobę podróżującą bez ważnego biletu cywilnie przez zobowiązanie jej do uiszczenia dopłaty równej albo przewyższającej cenę za przejazd, a sąd uzna poddaną kontroli dopłatę za nieuczciwą w rozumieniu art. 2 pkt a) w zw. z art. 3 dyrektywy 93/13, to czy art. 6 dyrektywy 93/13 sprzeciwia się stwierdzeniu przez sąd tego warunku za nieważny i zastosowaniu ogólnych przepisów regulujących zasady odpowiedzialności w celu naprawienia szkody poniesionej przez państwowego przewoźnika kolejowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 315, s. 14

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s.29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vredegerecht te Antwerpen (Belgia) w dniu 30 maja 2018 r. – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) / Jean-Louis Anita Dedroog

(Sprawa C-351/18)

(2018/C 294/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Vredegerecht te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Strona pozwana: Jean-Louis Anita Dedroog

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 pkt 4 [rozporządzenia (WE) nr] 1371/200[7] ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym w zw. z art. 2 lit. a) i art. 3 dyrektywy 93/13 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że między pasażerem a przewoźnikiem kolejowym w każdym wypadku powstaje stosunek prawny o charakterze umownym, nawet jeśli pasażer korzysta z usług świadczonych przez przewoźnika bez zakupu biletu?
- 2) W razie udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi przeczącej, czy ochrona przed nieuczciwymi warunkami umownymi rozciąga się również na podróżnego, który korzysta z transportu publicznego bez zakupu biletu i w związku z tym zachowaniem jest on zobowiązany do uiszczenia dopłaty przewyższającej cenę biletu na podstawie ogólnych warunków przewoźnika, które są uważane za powszechnie obowiązujące na podstawie swojego regulacyjnego charakteru lub też z uwagi na ich opublikowanie w dzienniku urzędowym państwa?
- 3) Czy art. 6 dyrektywy 93/13 w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, który przewiduje, iż „Państwa członkowskie stanowią, że na mocy prawa krajowego nieuczciwe warunki w umowach zawieranych przez sprzedawców lub dostawców z konsumentami nie będą wiążące dla konsumenta, a umowa w pozostałej części będzie nadal obowiązywała strony, jeżeli jest to możliwe po wyłączeniu z niej nieuczciwych warunków” sprzeciwia się w każdym przypadku ograniczeniu warunku uznanego za nieuczciwy, jak również zastosowaniu w jego miejsce przepisów ogólnych?
- 4) W razie udzielenia na powyższe pytanie odpowiedzi przeczącej, w jakich okolicznościach sąd krajowy może ograniczyć warunek umowny uznany za nieuczciwy, jak również zastosować w jego miejsce przepisy ogólne[?]
- 5) W razie niemożliwości udzielenia na powyższe pytania odpowiedzi in abstracto, nasuwa się pytanie czy w przypadku, gdy państwowy przewoźnikiem kolejowym sankcjonuje osobę podróżującą bez ważnego biletu cywilnie przez zobowiązanie jej do uiszczenia dopłaty równej albo przewyższającej cenę za przejazd, a sąd uzna poddaną kontroli dopłatę za nieuczciwą w rozumieniu art. 2 pkt a) w zw. z art. 3 dyrektywy 93/13, to czy art. 6 dyrektywy 93/13 sprzeciwia się stwierdzeniu przez sąd tego warunku za nieważny i zastosowaniu ogólnych przepisów regulujących zasady odpowiedzialności w celu naprawienia szkody poniesionej przez państwowego przewoźnika kolejowego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007 L 315, s. 14.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s.29).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Bacău (Rumunia)
w dniu 30 maja 2018 r. – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu / SC Blue Air – Airline Management
Solutions Srl**

(Sprawa C-354/18)

(2018/C 294/27)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Bacău

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Strona pozwana: SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl